

Indholdsfortegnelse

1. Detentionslokalerne.....	2
2. Rapportgennemgang.....	5
2.1. Grundlaget for detentionsanbringelsen	9
2.2. Lægeundersøgelse.....	11
2.3. Oplysninger fra Kriminalregistret	20
2.4. Fremstilling og visitation mv.	22
2.5. Tilsyn	27
2.6. Løsladelsestidspunktet	41
2.7. Vejledning om klageadgang mv.	41
3. Opfølgning	42
4. Underretning	42

Den 24. oktober 2001 foretog jeg og tre af embedets øvrige medarbejdere inspektion af detentionen i Slagelse. I forbindelse med inspektionen modtog jeg rapportmateriale til gennemgang. Rapportmaterialet gennemgås under punkt 2.

Denne rapport har i en foreløbig udgave været sendt til Politimesteren i Slagelse og Justitsministeriet for at myndighederne kunne få lejlighed til at fremkomme med de eventuelle bemærkninger om faktiske forhold som rapporten måtte give anledning til. Jeg har ikke modtaget sådanne bemærkninger.

1. Detentionslokalerne

Detentionslokalerne er beliggende i kælderen i politigården som er en forholdsvis ny politigård (bygget omkring 1995).

Indgang til detentionen sker fra politistationens baggård gennem først en kælder og dernæst en sluse med en port som lukkes inden den tilbageholdte lukkes ud af patruljevognen og ind i selve bygningen. Det er således ikke muligt for udenforstående at overvære indbringelsen af den tilbageholdte.

På gangen til højre for indgangen er der en visitationskranke. Når en tilbageholdt indbringes med henblik på detentionsanbringelse, kommer vagthavende ned og overværer visitationen. På en hylde under skranken lå der bl.a. et oplag af Rigspolicefens vejledning om alkoholafvænning og -behandling ("Hvor går du hen, når du går ud?"). Det blev oplyst at denne vejledning tilbydes alle de detentionsanbragte når de forlader politistationen, men at ikke alle ønsker at tage imod den. Der er endvidere skabe til opbevaring af de tilbageholdtes effekter.

Bag visitationsskranken er der en dør som den tilbageholdte benytter når vedkommende forlader stationen efter at være blevet taget ud af detentionen. Døren leder ud til en opkørsel.

På væggen overfor visitationsskranken er der opsat et kamera til overvågning af visitationen mv.

Detentionen består af fem detentionslokaler. Hvert lokale er ca. seks m². I lokalerne er der et aflangt vindue på væggen under loftet. Uden for vinduerne er der skråstillede lameller så indkig (og udkig) ikke er muligt. Vinduet vil kunne åbnes ved hjælp af en nøgle. Gulvet er et cementgulv med en rist i. Op ad væggen stod en madras. På væggen er der en kaldeknop. I loftet er der højttalere og ventilation bag riste med fintmaskede gitre, et indbygget kamera og en indbygget pære. Der er ingen fremspring eller løse skruer, men i pladerne for kameraerne i detentionslokale 5 og 3 manglede henholdsvis en og tre skruer hvilket jeg gjorde opmærksom på.

Jeg går ud fra at der er isat skruer de pågældende steder, og jeg foretager mig derfor ikke mere vedrørende dette forhold.

Opvarmningen er termostatstyret. I et skab uden for detentionslokalerne er der tæpper som udleveres ved indsættelse i detentionen.

Der er skrevet/ridset en del på døren og væggene i detentionslokale 5 og (lidt mindre) på dørene og væggene i detentionslokale 1, mens der kun er tale om mindre ridser mv. i de øvrige detentionslokaler. I detentionslokale 1 var der enkelte lidt større huller i væggen. Gulvet i detentionslokale 5 fremstod slidt.

Politimesteren oplyste på forespørgsel at detentionslokalerne ikke benyttes som venterum idet sådanne findes på etagerne ovenover.

Det forhold at der er ridsemærker mv., kan give det indtryk at visitationen i nogle tilfælde ikke er foretaget med tilstrækkelig omhu, idet de tilbageholdte har kunnet medbringe genstande

som har kunnet bruges til disse beskadigelser. Sådanne genstande vil også kunne bruges til selvbeskadigelse. Jeg henviser til Kundgørelse II, nr. 55 af 27. juni 2001, § 13, stk. 3 (og før 1. august 2001 Kundgørelse II nr. 55 af 28. marts 1994, § 13, stk. 1) om detentionsanbringelse af berusede personer. Efter denne bestemmelse skal den tilbageholdte fratages alle genstande som kan benyttes til at volde skade på den pågældende selv, på andre personer eller på ting. Jeg er dog opmærksom på at også f.eks. lynlåse og ringe vil kunne anvendes til at ridse med.

Idet jeg går ud fra at politimesteren vil overveje at indskærpe reglerne for visitation ved detentionsanbringelser, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

Detentionslokale 5 og 1 var beskidte/nussede. I detentionslokale 5 var der snavs på den glasplade bag hvilken videoovervågningen er indbygget, og på vinduet.

Jeg går ud fra at lokalerne, herunder glaspladen foran kameraet i detentionslokale 5, er rengjorte efter inspektionen, og at politiet er opmærksom på at holde lokalerne rene, herunder glaspladerne foran kameraerne.

Der er indkig i døren med en klap for. Ruderne i detentionslokale 1 og 5 var uklare (ridsede).

Jeg henstiller til politimesteren at foranledige udskiftning af ruderne i dørene i detentionslokale 1 og 5. Jeg beder om underretning når udskiftningen har fundet sted.

De tekniske installationer blev afprøvet og fungerede. Billedet fra detentionslokale 5 var dog på grund af den beskidte glasplade foran kameraet ikke helt klart. Den akustiske overvågning fungerede uden problemer.

I tilslutning til detentionslokalerne er der toilet og bad.

2. Rapportgennemgang

Jeg bad under inspektionen om rapportmateriale vedrørende de detentionsanbringelser der havde fundet sted i detentionen i Slagelse fra ikrafttrædelsen af den nye detentionskundgørelse den 1. august 2001 til den 24. oktober 2001. Jeg modtog herefter 48 detentionsrapporter med tilhørende lægeerklæringer (bortset fra i 13 tilfælde, heraf 11 tilfælde af venterumsanbringelser, jf. nedenfor) der dækker perioden fra den 17. august 2001 til og med den 23. oktober 2001. Jeg modtog tillige 2 særskilte lægeerklæringer uden tilhørende detentionsrapporter, jf. nedenfor. I 2 af de 48 tilfælde modtog jeg tillige udskrift fra forespørgsel til kriminalregistret. Jeg har ikke modtaget yderligere oplysninger (udskrifter fra POLSAS mv.).

De 2 særskilte lægeerklæringer er af henholdsvis 13. og 21. oktober 2001. Det er på erklæringerne anført af detentionsrapporten mangler. Af lægeerklæringen af 21. oktober 2001 fremgår det at lægen fandt at den indsatte burde indlægges hvilket jeg går ud fra skete umiddelbart herefter. Jeg går endvidere ud fra at det kan være årsag til den manglende detentionsrapport i sagen. I det andet tilfælde fandt lægen ikke den pågældendes tilstand for behandlingskrævende.

Det er naturligvis beklageligt at detentionsrapporten mangler i de 2 tilfælde, men da der er tale om enkeltstående tilfælde, giver det mig ikke anledning til at foretage mig noget.

På grund af de manglende detentionsrapporter, og da jeg ikke har modtaget andre oplysninger (udskrift fra POLSAS) der viser hvornår de pågældende blev indbragt til politistationen og indsat i detentionen mv., indgår disse to anbringelser ikke i min undersøgelse.

Af nogle af rapporterne fremgår det at der ikke skete detentionsanbringelse, men derimod anbringelse i venterum. Det drejer sig om i alt 10 rapporter fra henholdsvis den 17. august 2001 (2 rapporter), 21. august 2001, 1. september 2001 (5 rapporter) og 30. september 2001 (2 rapporter ud af i alt 5 rapporter fra denne dag). I ét af disse tilfælde (en af anbringelserne den 17. august 2001 hvor den pågældende blev indbragt kl. 08.43, er "DETENTIONSRAPPORT" udstreget, men det fremgår i øvrigt af rapporten at der var tale om en venterumsan-

bringelse. I yderligere 2 tilfælde lægger jeg til grund at der er tale om venterumsanbringelse selv om det ikke udtrykkeligt er anført i rapporten. Det drejer sig om anbringelser den 20. og 28. august 2001 hvor de pågældende blev anholdt med henblik på retsmøde og fremstilling for fogedretten. I 2 af de 10 førstnævnte tilfælde var der lægetilsyn. Da det under inspektionen blev oplyst at detentionslokalerne ikke anvendes til venterum, går jeg ud fra at de pågældende er anbragt i venterum.

Jeg anmoder om politimesterens og Justitsministeriets bemærkninger til anvendelsen af detentionsrapporter når der ikke er tale om detentionsanbringelser.

I yderligere et tilfælde er jeg i tvivl om hvorvidt der er tale om detentionsanbringelse. Det drejer sig om en anbringelse den 13. oktober 2001 (journalnummer 1700-76319-35-01). Den pågældende blev indbragt for røveri. Det er afkrydset at der skete detentionsanbringelse, men i feltet vedrørende foreløbig detentionsanbringelse er det anført at den pågældende blev anbragt i venterum. Det er i øvrigt afkrydset at den pågældende var påvirket af alkohol i let grad, og der var i dette tilfælde – i modsætning til i de fleste af de ovenfor nævnte tilfælde af venterumsanbringelse – lægetilsyn som ifølge lægeerklæringen fandt sted i detentionen. Der er ingen tilsynsnotater og ingen oplysning om løsladelsestidspunkt. Umiddelbart synes der at være tale om en venterumsanbringelse.

Jeg anmoder politimesteren om at oplyse om der var tale om en venterumsanbringelse eller en detentionsanbringelse. Indtil jeg har modtaget denne oplysning, indgår sagen ikke i min gennemgang.

Herudover er der en rapport fra den 14. oktober 2001 hvor der hverken skete detentionsanbringelse eller venterumsanbringelse. Anholdelsesårsagen er i dette tilfælde angivet til (færdselslovens) § 53. Ud over generalia er det alene felterne med angivelse af anholdelses- og løsladelsestidspunktet der er udfyldt, og det fremgår heraf at løsladelse skete 20 minutter efter anholdelsen. Denne rapport indgår derfor heller ikke i min undersøgelse.

Når der ses bort fra den rapport af 13. oktober 2001, journalnummer 1700-76319-35-01, som jeg har spurgt til ovenfor, har der således fra den 1. august 2001 til den 24. oktober 2001 været tale om i alt 36 anbringelser i detentionen, inklusiv de 2 anbringelser hvor detentionsrapporterne mangler. Jeg har således modtaget 34 (egentlige) detentionsrapporter. Jeg har besluttet at begrænse min undersøgelse til de seneste 20 anbringelser (eksklusiv rapporten af 13. oktober 2001), men jeg vil dog i et vist omfang omtale de øvrige sager. De 20 rapporter som jeg har foretaget en egentlig gennemgang af, dækker perioden fra den 7. oktober 2001 (hvor jeg medtager den ene af de to – næsten helt samtidige – detentionsanbringelser der fandt sted denne dag, en anbringelse med j.nr. 1700-94110-00026-01) til den 23. oktober 2001.

Der har flere gange været tale om flere end en detentionsanbringelse i løbet af samme dag. I den periode hvori de detentionsanbringelser som min undersøgelse omfatter, fandt sted, er der syv dage hvor der var tale om flere end en anbringelse samme dag. Det drejer sig om den 7. oktober 2001 (hvor dog kun den ene sag indgår i min undersøgelse), 8., 13., 15., 17., 19. og 21. oktober 2001). Den 13. oktober 2001 var der 4 (eller 5 hvis der var tale om detentionsanbringelse i det tilfælde som jeg har spurgt til ovenfor) anbringelser samme dag. De øvrige nævnte dage var der tale om 2 eller 3 anbringelser. Der er også dage hvor der ikke har været nogen anbringelser.

Anbringelserne der er nævnt under gennemgangen nedenfor, er angivet med datoen for anbringelsen (indsættelsen i detentionen). For så vidt angår de dage hvor der var flere anbringelser samme dag, er anbringelserne suppleret med journalnummer således at anbringelserne ved hjælp af dette nummer kan holdes adskilt. Dog mangler der journalnummer i 4 tilfælde (anbringelser af 15., 17 og to anbringelser af 19. oktober 2001). Anbringelsen den 15. oktober 2001 har heller ikke notater om tidspunkt for indsættelse i detentionen, men ved omtale af de 3 øvrige sager har jeg anført tidspunktet for den foreløbige indsættelse i detentionen.

I 10 af de 20 tilfælde er det angivet hvilket af de fem detentionslokaler der blev anvendt.

I alle tilfælde er Rigspolitechefens blanket P152, der var vedlagt som bilag 1 til den nye kundgørelse, anvendt. Denne blanket forudsætter afgivelse af en lang række (obligatoriske) oplysninger. Blanketten indeholder bl.a. felter til angivelse af generalia for den anholdte. Desuden

er der felter til angivelse af dato og klokkeslæt for henholdsvis anholdelsen, indbringelsen til politistationen, fremstillingen for vagthavende, vejledning om retten til at få kontakt med pårørende eller arbejdsgiver, visitation, anbringelsen i detentionen, såvel foreløbig som endelig anbringelse, lægetilkald, lægetilsyn, løsladelsen og udlevering af eventuelle tilbageholdte effekter.

Blanketten indeholder endvidere rubrikker til afkrydsning af om vedkommende er indsat i detentionen, overgivet til andre (f.eks. bragt hjem), indbragt til hospital eller til forsorgshjem eller lignende. Der er endvidere et felt til afkrydsning af at der er indhentet udskrift fra kriminalregistret, og det er i parentes angivet at udskriften skal vedlægges. Desuden er der felter til afkrydsning af om den tilbageholdte efter vagthavendes vurdering er påvirket af alkohol, og i givet fald i hvilken grad, eller af andre berusende og/eller bedøvende midler (medicin/narkotika) og til angivelse af andre forhold (skader, spor). Videre er der felter til afkrydsning af om der er sket visitation efter kundgørelsens § 13, stk. 3 eller stk. 4, og felter til angivelse af hvem der har foretaget visitationen, og om der er frataget effekter (f.eks. penge eller værdigenstande). Der er yderligere felter til notering af lægens bemærkninger, til oplysning om hvorvidt (og af hvem) den tilbageholdte har fået udleveret pjecen ”Hvor går du hen, når du går ud?”, eller en lokalt udarbejdet blanket/pjece om klageadgang, muligheden for skriftligt begrundelse for detentionsanbringelsen og muligheden for alkoholafvænning og -behandling, til oplysning om hvem der udleverede tilbageholdte effekter, og til den tilbageholdtes kvittering herfor. Endelig er der et felt til bemærkninger såfremt den pågældende ikke ønskede at kvittere.

På bagsiden af blanketten er der felter til notering af dato og klokkeslæt for tilsyn, navn på den der udfører tilsyn og til bemærkninger i forbindelse hermed. Ovenover felterne er det anført at det ved angivelse af enten et F eller et E ud for hvert tilsyn skal markeres om der er tale om et tilsyn ved fremmøde eller om et elektronisk tilsyn. Hvis der er tale om et skærpet tilsyn, skal det markeres ved et S.

Det fremgår af § 22 i detentionskundgørelsen (som omtales straks nedenfor) at alle punkter i detentionsrapporten skal udfyldes.

Nærmere regler om detentionsanbringelse er fastsat i Rigspolitechefens kundgørelse II af 27. juni 2001 om detentionsanbringelse af berusede personer der trådte i kraft den 1. august 2001. Rigspolitechefen har i et følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre omtalt de vigtigste ændringer i forhold til den tidligere gældende kundgørelse.

Af Politiets Statistik for 2000 fremgår det at der dette år var 411 detentionsanbringelser af spirituspåvirkede personer i Slagelse politikreds. Heraf blev 116 lægeundersøgt (mens 5 blev indbragt til sygehus og 4 til hjemmet). Der var således kun lægetilsyn ved under 1/3 af alle anbringelserne dette år. (Af årsberetningen for 1999 fremgår det at der dette år var i alt 429 detentionsanbringelser af spirituspåvirkede personer i Slagelse politikreds hvoraf 42 – eller ca. 10 % – blev lægeundersøgt). Lægetilsyn er efter den nugældende kundgørelse obligatorisk i alle tilfælde.

I Rigspolitechefens følgebrev af 28. juni 2001 til kundgørelsen er det anført at politiet i stigende omfang skal bringe den berusede hjem hvis der er sikkerhed for at der i hjemmet er tilstedeværende voksne personer som på forsvarlig måde kan tage sig af den pågældende, og hvis politiet ud fra et resourcesynspunkt har mulighed for at benytte sig af denne fremgangsmåde. Det er endvidere bl.a. anført at politikredsene mere generelt bør undersøge om der i kredsen findes forsorghjem eller lignende som på forsvarlig måde kan tage sig af berusede personer.

Jeg anmoder politimesteren om at oplyse om der i Slagelse politikreds har været foretaget en sådan undersøgelse og i givet fald oplyse om resultatet heraf.

2.1. Grundlaget for detentionsanbringelsen

Efter kundgørelsens § 1, stk. 1, skal politiet tage sig af personer der er ude af stand til at tage vare på sig selv på grund af indtagelse af alkohol eller andre berusede og/eller bedøvende midler, og som træffes under forhold der indebærer en fare for den pågældende selv eller andre eller den offentlige orden eller sikkerhed (berusede personer). Politiet skal efter stk. 2 tage stil-

ling til om den pågældende skal tilbageholdes, f.eks. med henblik på indsættelse i detentionen (stk. 2, nr. 4). Indsættelse i detentionen kan kun ske hvis mindre indgribende foranstaltninger (overgivelse til andre, f.eks. hjemmet, eller indbringelse til hospital, forsorgshjem eller lignende, jf. nr. 1-3) ikke findes tilstrækkelige til af afværge faren.

Personer der er tilbageholdt af politiet af andre grunde, må som udgangspunkt ikke anbringes i detention, jf. § 2, stk. 2. Hvis detentionen undtagelsesvist anvendes til anbringelse af ikke berusede personer, finder kundgørelsen ikke anvendelse.

Under inspektionen blev det, som nævnt under pkt. 1, oplyst at detentionslokalerne ikke (som det sker i nogle andre politikredse) anvendes til venterum.

Det fremgår i alle tilfælde af detentionsrapporten, og oftest tillige af lægeerklæringen, at de pågældende var berusede. I alle tilfælde er det afkrydset at der er tale om påvirkethed af alkohol, i et tilfælde i kombination med andre berusende og/eller bedøvende midler. I alle tilfælde på nær et er graden af påvirkethed angivet. I 3 tilfælde er det afkrydset at pågældende var påvirket i svær grad. I 10 tilfælde er det afkrydset at pågældende var påvirket i middel grad. I et tilfælde er der sat kryds ved såvel middel som svær grad, dvs. at den pågældende ifølge vagthavendes vurdering var påvirket i middel til svær grad. I de sidste 5 tilfælde er det afkrydset at pågældende var påvirket i let grad. (I lægeerklæringerne er graden af påvirkethed også angivet i flere tilfælde, og lægens vurdering har i enkelte tilfælde afvejet fra politiets).

Jeg har ikke grundlag for en nærmere efterprøvelse af om betingelserne i kundgørelsens § 1, herunder stk. 3, hvorefter detentionsanbringelse kun kan ske hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke anses for tilstrækkelige til af afværge faren som angivet i stk. 1, har været opfyldt i de enkelte tilfælde,

herunder de tilfælde hvor der alene var tale om påvirkning i let grad. Jeg går ud fra at betingelserne har været opfyldt i alle tilfælde.

Jeg lægger herefter til grund at alle anbringelserne har været i overensstemmelse med kundgørelsens § 1.

2.2. Lægeundersøgelse

Efter kundgørelsens § 12 skal der ved alle detentionsanbringelser ske lægeundersøgelse. Lægeundersøgelse skal efter bestemmelsen ske inden ”endelig” anbringelse i detentionen. Indtil den tilbageholdte er lægeundersøgt, er anbringelse i detentionen således foreløbig (og der skal i den periode føres et skærpet tilsyn med den pågældende), jf. kundgørelsens § 12, stk. 2. Lægetilsyn skal efter § 14 foretages enten ved tilkald af læge, ved undersøgelse på skadestue eller ved tilkald af vagtlæge, alt efter hvad der under hensyn til tid og afstand må anses for mest hensigtsmæssigt. Tidspunkt for lægeundersøgelse, lægens navn og lægens bemærkninger skal anføres i detentionsrapporten, jf. § 14, stk. 3. Hvis lægen ønsker at afgive skriftlige bemærkninger, skal det ske på blanket P153 (bilag 2 til kundgørelsen) som er udarbejdet af Den Almindelige Danske Lægeforening og Rigspolitichefen, jf. samme bestemmelses 2. pkt. og Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 (pkt. 3, 2. afsnit).

Under inspektionen oplyste politimesteren at den nye ordning med obligatorisk lægetilsyn ved alle detentionsanbringelser fungerer godt. Politiet har indgået aftale med fire læger som indgår i en døgnrytme. Hvis den der har vagten, ikke er til at træffe, kan der ringes til en af de andre. Lægerne kommer hurtigt til stede, og er der ofte før politiet kommer med den tilbageholdte.

Der foreligger i alle tilfælde, på nær ét (en anbringelse den 13. oktober 2001, j.nr. 1700-80200-297-01), en lægeerklæring. I detentionsrapporten i den nævnte sag er det noteret at der var lægeundersøgelse ved en nærmere angivet læge. Jeg lægger derfor til grund at der også var lægetilsyn i dette tilfælde.

Lægetilsyn er i alle tilfælde sket på politistationen, og det er sket ved fire forskellige læger (som der er indgået aftale med, jf. ovenfor).

I det tilfælde hvor der mangler en lægeerklæring (en anbringelse den 13. oktober 2001, j.nr. 1700-80200-297-016), fremgår det heller ikke af detentionsrapporten på hvilket tidspunkt lægetilsyn fandt sted. Tidspunktet for lægetilsynet fremgår i alle de øvrige tilfælde, men i 7 tilfælde fremgår det alene af lægeerklæringen – hvor der er en fortrykt linje til angivelse heraf.

Da det er anført i kundgørelsens § 14, stk. 3, første pkt. at tidspunktet for lægeundersøgelse skal anføres i selve detentionsrapporten, og det ikke udtrykkeligt er anført at det ikke gælder hvis lægen udfærdiger en skriftlig erklæring hvoraf dette tidspunkt fremgår, er det min opfattelse at dette tidspunkt skal angives i detentionsrapporten selv om det fremgår af lægeerklæringen. Det er derfor beklageligt at det i 7 tilfælde ikke i detentionsrapporten er anført hvornår der skete lægetilsyn, jf. detentionskundgørelsens § 14, stk. 3.

Det fremgår i alle tilfælde af lægeerklæringen hvem der forestod lægetilsynet. I 16 tilfælde er lægens navn tillige angivet i detentionsrapporten (i et tilfælde dog kun fuldt ud i feltet til angivelse af hvem læge blev tilkaldt af, mens der i feltet til angivelse af hvem der forestod lægetilsynet alene er angivet initialer på lægen). Med andre ord er feltet til angivelse af hvem der forestod lægetilsynet, ikke udfyldt i 4 detentionsrapporter (anbringelser af 14., 19. (kl. 23.15), 19. (kl. 23.17) og 23. oktober 2001).

Også vedrørende dette forhold er det min opfattelse at lægens navn skal anføres i detentionsrapporten selv om det fremgår af erklæringen, jf. det ovenfor anførte. Da der imidlertid er tale om få tilfælde hvor der i detentionsrapporterne mangler oplysning om hvem der udførte lægetilsynet, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

Lægen har i alle tilfælde udfærdiget en lægeerklæring på blanket P 153. De enkelte afsnit i lægeerklæringen er udfyldt i alle tilfælde, og lægen har ved konklusionen afkrydset at undersøgtes tilstand ikke skønnes behandlingskrævende (konklusionens pkt. a). De undersøgende læger har således anset de pågældende for egnede til detentionsanbringelse. I ét tilfælde har lægen noteret at manglende udfyldelse af rubrikkerne om blodtryk og puls skyldtes at den tilbageholdte ikke ville samarbejde.

I enkelte tilfælde er lægen kommet med supplerende bemærkninger under pkt. c ("Andet, herunder supplerende bemærkninger"), i ét tilfælde om at der burde ske skærpet tilsyn, jf. pkt. 2.5. Det er tillige anført i detentionsrapporten i denne sag (en anbringelsen den 19. oktober 2001, j.nr. 1700-75211-00310-01). Kun i 5 øvrige tilfælde er der notat i detentionsrapporten om lægens bemærkninger. I 2 af disse tilfælde er der anført et minus, i 2 andre tilfælde at den tilbageholdte kan forblive i detentionen, og i det sidste tilfælde at der intet var at bemærke (i.a.b).

Også vedrørende dette forhold er det min opfattelse at der skal gøres notat i rubrikken om lægens bemærkninger i detentionsrapporten selv om de fremgår af erklæringen, jf. det ovenfor anførte. Det gælder efter min opfattelse også selv om lægen ikke har haft nogle bemærkninger idet det så må angives som det er sket i de sidstnævnte 5 tilfælde. Det er derfor efter min opfattelse beklageligt at der kun er gjort notat i 6 af de 20 tilfælde.

Tidspunktet for tilkald af læge skal ligeledes anføres i detentionsrapporten, jf. § 6, 2. pkt.

I 3 tilfælde er tidspunktet for tilkald af lægen ikke angivet (anbringelser af 12., 19. (kl. 23.17) og 23. oktober 2001).

Da der kun i enkelte tilfælde mangler notat om tidspunkt for lægetilkald, jf. kundgørelsens § 6, 2. pkt., giver det mig ikke anledning til at foretage mig mere.

Der er ikke i kundgørelsen fastsat tidsmæssige bestemmelser inden for hvilke der skal ske tilkald af eller undersøgelse ved læge. Dog er det i kundgørelsens § 6 anført at politiet under transporten til politistationen skal underrette vagthavende om tilbageholdelsen, og at den vagthavende (herefter) – dvs. allerede mens politiet er på vej til politistationen med den berusede – skal tilkalde en læge med henblik på lægeundersøgelse af den tilbageholdte. Denne bestemmelse har til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, jf. pkt. 3, sidste afsnit, i Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er at vurdere om det er forvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse. Dette forudsætter at tilkald af læge sker snarest muligt efter underretningen efter kundgørelsens § 6, og at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte sker snarest muligt efter indbringelsen.

I 3 tilfælde er tidspunktet for lægetilkald som nævnt ikke angivet. For så vidt angår det ene af disse tilfælde (sagen med rapport af 19. oktober 2001, kl. 23.17) blev den tilbageholdte imidlertid indbragt samtidig med en anden på hvis rapport der er angivet tidspunkt for lægetilkald. Jeg går ud fra lægetilkaldet omfattede begge de tilbageholdte, og det skete da 33 minutter efter indbringelsen (eller 29 minutter efter fremstillingen for vagthavende).

På grund af de manglende notater om tidspunktet for lægetilkald i de 2 andre tilfælde, fremgår det ikke om tilkald i disse tilfælde er sket under trans-

porten eller efter indbringelsen til politistationen – og i givet fald hvor lang tid efter indbringelsen. Disse sager indgår derfor ikke i gennemgangen nedenfor der således – inklusiv den lige nævnte sag fra den 19. oktober 2001 – omfatter 18 sager.

Tidspunktet for underretningen af vagthavende er ikke angivet i noget tilfælde (og skal ifølge kundgørelsen heller ikke angives).

Det fremgår imidlertid i 5 af de 18 tilfælde at der er sket lægetilkald før indbringelsen af den tilbageholdte (dvs. under transporten til politistationen). I et tilfælde skete lægetilkald samtidig med indbringelsen. I 7 tilfælde skete tilkald efter indbringelsen. De 13 sager omtales nedenfor, men den ene er allerede omtalt ovenfor (anbringelsen den 19. oktober 2001, kl. 23.17).

I de resterende 5 tilfælde (anbringelser af 13. oktober 2001, j.nr. 1700-80200-297-01, 15. oktober 2001, j.nr. 1700-73241-00134-01, 19. oktober 2001, j.nr.1700-75211-00310-01, og begge anbringelser af 21. oktober 2001) er tidspunktet for indbringelsen til politistationen ikke angivet, men i 4 af tilfældene er tidspunktet for fremstillingen anført. I 2 af disse 4 tilfælde er lægetilkald sket samtidig med fremstillingen, og i de 2 andre tilfælde efter fremstillingen, jf. nærmere nedenfor. Lægetilkald er således også i disse 4 tilfælde sket efter indbringelsen (i førstnævnte 2 tilfælde måske samtidig med indbringelsen hvis fremstilling er sket med det samme, hvilket umiddelbart godt kunne synes at være tilfældet da anholdelse skete henholdsvis 9 og 10 minutter før fremstillingen). I det 5. tilfælde er der hverken oplysning om tidspunkt for indbringelse, fremstilling for vagthavende eller lægetilsyn (anbringelsen den 13. oktober 2001). Lægetilkald skete i dette tilfælde 15 minutter efter anholdelsen. Da anholdelsen fandt sted på Vestmotorvejen i Ringsted, skete lægetilkald formentlig før indbringelsen.

For så vidt angår manglende notater om indbringelse og fremstilling, henviser jeg til pkt. 2.4., nedenfor.

Da tidspunktet for underretningen af vagthavende ikke er angivet i noget tilfælde, fremgår det ikke hvor lang tid der gik fra underretningen til lægetilkaldet. Det følgende tager derfor udgangspunkt i tidspunktet for indbringelsen. For de 4 tilfældes vedkommende hvor indbringelsestidspunktet ikke fremgår, men hvor tidspunktet for fremstillingen er anført, tages dog udgangspunkt i dette tidspunkt. Det tilfælde hvor hverken indbringelses- eller fremstillingstidspunktet for vagthavende er angivet, er omtalt særskilt.

For så vidt angår de 13 tilfælde hvor indbringelsestidspunktet er angivet, fremgår det (som tidligere nævnt) at der i 5 tilfælde skete lægetilkald før tidspunktet for indbringelsen. Lægetilkald skete i disse 5 tilfælde mellem 13 og 2 minutter før indbringelsen. I et tilfælde skete lægetilkald samtidig med indbringelsen, og i 3 andre tilfælde mellem 8 og 10 minutter efter indbringelsen. I yderligere 3 tilfælde skete tilkaldet henholdsvis 26, 33 og 33 minutter efter indbringelsen (anbringelser den 8. oktober 2001, j.nr. 1700-84230-00298-01, og den 19. oktober 2001, kl. 23.15 og 23.17).

I det sidste tilfælde er angivelsen af tidspunktet for indbringelsen utydelig (en anbringelse den 17. oktober 2001, j.nr. 1700-61790-00411-01), men det ligger et sted mellem kl. 20.15 (anholdelsestidspunktet) og 20.33 (tidspunktet for fremstillingen for vagthavende). Da anholdelsen fandt sted i Korsør, og da første tal efter kl. 20 så vidt ses er et 3-tal, går jeg ud fra at indbringelse er sket umiddelbart før fremstillingen. Lægetilkald er i denne sag sket 4 minutter efter fremstillingen kl. 20.33.

For de 4 tilfældes vedkommende hvor indbringelsestidspunktet ikke fremgår, men hvor tidspunktet for fremstillingen er anført, går jeg ud fra at fremstilling er sket umiddelbart efter indbringelsen, jf. kundgørelsens § 8, hvor-

efter den tilbageholdte ved ankomsten til politistationen ”straks” skal fremstilles for vagthavende. Det drejer sig om anbringelser af 15. oktober 2001, j.nr. 1700-73241-00134-01, 19. oktober 2001, j.nr.1700-75211-00310-01, og begge anbringelser af 21. oktober 2001. Som tidligere nævnt, er lægetilkald i 2 af disse tilfælde sket samtidig med fremstillingen. Da anholdelse skete henholdsvis 9 og 10 minutter før fremstillingen, ligger tidspunktet for indbringelsen til politistationen under 10 minutter forud for fremstillingen. I de 2 andre tilfælde (den 19. oktober og 21. oktober 2001, j.nr. 1700-84230-00307-01) skete tilkaldet henholdsvis 30 minutter og 1 time og 3 minutter efter fremstillingen.

I det tilfælde hvor hverken indbringelses-, fremstillings- eller lægetilsynstidspunkt fremgår (anbringelsen den 13. oktober 2001), skete lægetilkald, som tidligere nævnt, formentlig før indbringelsen da tilkaldet skete 15 minutter efter anholdelsen som fandt sted på Vestmotorvejen i Ringsted.

Lægges det til grund at lægetilkald i denne sag fandt sted før indbringelsen, fandt lægetilkald således sted før indbringelsen i 6 af de 18 tilfælde og i 7 tilfælde højst 10 minutter efter indbringelsen. I de sidste 5 tilfælde fandt lægetilkald sted henholdsvis 26 minutter (den 8. oktober 2001, j.nr. 1700-84230-00298-01), 30 minutter (den 19. oktober 2001, j.nr.1700-75211-00310-01), 33 minutter (den 19. oktober 2001, kl. 23.15 og 23.17) og 1 time og 3 minutter (den 21. oktober 2001, j.nr. 1700-84230-00307-01), efter fremstillingen/indbringelsen. I sagen fra den 8. oktober 2001 skete anholdelse i Korsør 54 minutter før indbringelsen, mens anholdelse i de 4 andre tilfælde skete mellem 20 og 12 minutter før fremstillingen/indbringelsen. Såfremt der er sket underretning af vagthavende under transporten til politistationen, jf. kundgørelsens § 6, er der gået lidt længere tid, i sagen fra 8. oktober 2001 måske noget længere tid, fra underretningen til lægetilkaldet.

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner, udtalt at lægetilkald der sker mere end 10-15 minutter efter indbringelsen til politistatio-

nen ikke er snarest muligt. Min udtalelse er udfærdiget på grundlag af den tidligere gældende kundgørelse hvor der ikke var en bestemmelse som den nugældende kundgørelses § 6 der har til hensigt at fremrykke tidspunktet for lægetilkald.

Jeg anmoder politimesteren om en udtalelse om årsagen til at lægetilkald i de 5 sidstnævnte tilfælde først fandt sted mellem henholdsvis 26 minutter og godt 1 time efter indbringelsen/fremstillingen (og dermed lidt længere tid efter tidspunktet for underretning af vagthavende såfremt der er sket underretning under transporten til politistationen, jf. kundgørelsens § 6.)

Idet jeg henviser til bestemmelsen i kundgørelsens § 6, og gennemgangen ovenfor vedrørende antallet af tilfælde hvor der skete lægetilkald før indbringelsen, beder jeg endvidere politimesteren om at oplyse nærmere om praksis med hensyn til underretning af vagthavende under transporten til politistationen og tilkald af læge efter denne underretning.

I ét tilfælde er der, som tidligere nævnt, ikke oplysning om tidspunktet for lægetilsyn.

I 2 af de 3 tilfælde hvor tidspunktet for lægetilkald ikke fremgår, er det ikke muligt at se hvor lang tid der gik mellem tilkald og tilsyn, men lægeundersøgelse fandt sted henholdsvis 30 og 35 minutter efter indbringelsen til politistationen.

For så vidt angår de 17 øvrige tilfælde, som inkluderer det tilfælde hvor tidspunktet for lægetilkald heller ikke fremgår af sagen, men hvor det fremgår af en anden sag (en anbringelse den 19. oktober 2001, kl. 23.17), er der i enkelte tilfælde en mindre forskel i lægens og politiets angivelse (hvor dette fremgår, jf. ovenfor) af tidspunktet for undersøgelsen (5-10 minutter). Bortset fra i et enkelt tilfælde, jf. næste afsnit, har jeg anvendt lægens angivelse da det ikke i alle tilfælde i detentionsrapporten er anført på hvilket tidspunkt

lægetilsyn fandt sted (og da der kun er tale om få og mindre afvigelser mellem angivelserne i detentionsrapporterne og lægeerklæringerne).

Dette ene tilfælde drejer sig om en anbringelse den 7. oktober 2001. Ifølge lægeerklæringen fandt lægetilsyn sted i detentionen 3 minutter før den pågældende ifølge detentionsrapporten blev indbragt til politistationen. Ifølge politiets tidsangivelse skete lægetilsynet dog 7 minutter efter indbringelsen. Under alle omstændigheder skete lægetilsyn i sagen meget hurtigt efter indbringelsen (lægetilkald skete før indbringelsen til politistationen).

I 6 tilfælde fandt tilsyn sted mellem 6 og 14 minutter efter tilkaldet, hvilket for ét tilfældes vedkommende var samtidig med indbringelsen. Lægen var således på stationen da den pågældende blev bragt ind (lægetilkald skete før indbringelsen) hvilket ifølge de oplysninger der blev givet under inspektionen, ofte sker. I 4 tilfælde fandt lægetilsyn sted mellem 20 og 25 minutter efter tilkaldet, og i andre 4 tilfælde 32 minutter efter tilkaldet. I de 2 sidste tilfælde skete lægeundersøgelse henholdsvis 33 og 43 minutter efter tilkaldet hvilket i førstnævnte tilfælde var samtidig med indbringelsen. Lægen var således også i dette tilfælde til stede da den tilbageholdte blev bragt ind.

Der er således i alle tilfælde sket lægetilsyn hurtigt efter tilkaldet.

I forhold til tidspunktet for indbringelsen (fremstillingen i 4 af de 5 tilfælde hvor tidspunktet for indbringelsen ikke fremgår – det 5. tilfælde er det tilfælde hvor der ikke foreligger nogen lægeerklæring, og som derfor ikke indgår i denne del af undersøgelsen) skete lægetilsyn i 2 tilfælde som nævnt samtidig med indbringelsen. I et andet tilfælde gik der 1 time og 35 minutter fra indbringelsen til der fandt lægetilsyn sted. Det er det tilfælde hvor der, som nævnt ovenfor, først skete lægetilkald 1 time og 3 minutter efter fremstillingen (en anbringelse den 21. oktober 2001, j.nr. 1700-84230-00307-01). Lægetilsyn fandt sted 32 minutter efter tilkaldet. I de øvrige 16 tilfælde

fandt lægetilsyn sted mellem 7 og 51 minutter efter indbringelsen. I 17 af de 19 tilfælde gik der under 45 minutter mellem indbringelse og lægetilsyn.

Til orientering kan jeg oplyse at jeg tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner, har udtalt at lægetilsyn der sker mere end en time efter indbringelsen efter min umiddelbare opfattelse ikke er snarest muligt.

Jeg har noteret mig at det kun er i ét tilfælde at der er gået mere end 1 time efter indbringelsen før der fandt lægetilsyn sted, og at der ved de øvrige anbringelser kun i ét tilfælde er gået længere tid end 45 minutter fra indbringelsen til lægetilsyn. Da det sene tilsyn i det det førstnævnte tilfælde må ses i sammenhæng med det sene lægetilkald i sagen, jf. ovenfor, foretager jeg mig ikke noget vedrørende denne sag med hensyn til tidspunktet for lægetilsynet.

For så vidt angår de rapporter som jeg ikke har foretaget en egentlig gennemgang af, fremgår det at der var lægetilsyn i alle tilfælde af detentionsanbringelser. På nær i 3 tilfælde, fandt tilsynet sted under 1 time efter tilkald, i enkelte tilfælde efter fremstilling/indbringelse. I de 3 tilfælde der fandt sted den 18. og 19. august 2001, gik der omkring 1½ time.

2.3. Oplysninger fra Kriminalregistret

Efter kundgørelsens § 13, stk. 3, skal den vagthavende inden der foretages visitation (og foreløbig anbringelse i detentionen), indhente oplysninger om den tilbageholdte i kriminalregistret, herunder med henblik på at afgøre om der ved endelig detentionsanbringelse skal iværksættes et skærpet tilsyn, jf. § 19. Oplysningerne skal udprintes og opbevares i overensstemmelse med reglerne i § 22, stk. 3 (i minimum 2 år).

I den fortrykte detentionsrapport er der et felt til afkrydsning af om der er indhentet udskrift fra kriminalregistret, og det er angivet at udskriften skal vedlægges rapporten.

Udskrift fra kriminalregistret er kun vedlagt 2 af samtlige de rapporter som jeg har modtaget (heraf en der indgår i min undersøgelse, rapport af 7. oktober 2001), men det er ikke i disse 2 tilfælde afkrydset at udskriften er indhentet og vedlagt. I 3 tilfælde er det afkrydset at der er indhentet en udskrift, men den er ikke vedlagt i nogen af tilfældene (2 anbringelser den 8. oktober 2001, j.nr. 1700-84230-00297-01 og 1700-61650-00174-01, og en anbringelse den 17. oktober 2001, kl. 23.28). I yderligere ét tilfælde er der sat % ud for rubrikken, men det fremgår ikke om det skyldes at udskrift ikke er indhentet eller ikke er vedlagt (en anbringelse den 21. oktober 2001, j.nr. 1700-84230-00307-01). I resten af tilfældene er der ingen afkrydsning i rubrikken. (Blandt de sager som jeg ikke har foretaget en egentlig gennemgang af, er der kun et tilfælde hvor der er sket afkrydsning, men der er ikke vedlagt en udskrift).

Det er beklageligt at der i hovedparten af sagerne ikke er sket afkrydsning, og at udskrift fra kriminalregistret kun er vedlagt rapporterne i 2 tilfælde, jf. kundgørelsens §§ 22 og 13, stk. 2. Jeg henstiller til politimesteren at indskærpe notatpligten og pligten til at vedlægge udskrift.

Idet jeg går ud fra at den manglende afkrydsning ikke er udtryk for at der ikke er indhentet oplysninger i kriminalregistret, men at der i alle tilfælde indhentes – og således også i de konkrete tilfælde er indhentet – sådanne oplysninger i overensstemmelse med kundgørelsens § 13, stk. 2, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

2.4. Fremstilling og visitation mv.

Efter kundgørelsens § 8 skal den tilbageholdte ved ankomsten til politistationen straks fremstilles for den vagthavende der indfører den pågældendes data og tidspunkterne for tilbageholdelsen og fremstillingen i detentionsrapporten og i POLSAS.

I et af tilfældene mangler både notat om indbringelsestidspunktet og fremstillingstidspunktet. Herudover mangler tidspunktet for indbringelsen i 4 tilfælde og tidspunktet for fremstillingen 6 tilfælde (jf. pkt. 2.2.). Anholdelsestidspunktet er angivet i alle tilfælde.

Det er beklageligt at der i flere tilfælde mangler notater, jf. kundgørelsens §§ 8 og 22.

Jeg går ud fra at der også i de tilfælde hvor der ikke er notat herom, er sket fremstilling for vagthavende.

I de 7 tilfælde hvor der ikke er notat om tidspunktet for fremstillingen, herunder det tilfælde hvor der hverken er notat om fremstilling eller indbringelse, er det ikke muligt at se om fremstilling er sket straks ved ankomsten til politistationen, jf. kundgørelsens § 8, men i 2 af disse tilfælde kan det udledes af de øvrige oplysninger i detentionsrapporten. Det drejer sig om anbringelser den 12. oktober 2001 og 19. oktober 2001, kl. 23.15. I begge tilfælde blev den tilbageholdte anbragt foreløbig i detentionen meget kort tid efter indbringelsen (henholdsvis 5 og 3 minutter efter), og fremstilling må derfor – forudsat at fremstilling er sket i overensstemmelse med § 8 – være sket umiddelbart efter indbringelsen. I det ene tilfælde, anbringelsen den 19. oktober 2001, blev den tilbageholdte i øvrigt indbragt samtidig med en anden hvor tidspunktet for fremstilling er angivet, og jeg går ud fra at begge blev fremstillet i forlængelse af hinanden. I yderligere et tilfælde hvor lægeundersøgelse fandt sted samtidig med indbringelsen (en anbringelse den 13. oktober 2001, j.nr. 1700-84230-303-01), lægger jeg ligeledes ud fra denne

oplysning til grund at fremstilling er sket straks. I de øvrige 4 tilfælde kan fremstillingstidspunktet ikke udledes af de øvrige oplysninger i rapporten idet der heller ikke er oplysning om tidspunkterne for henholdsvis visitation og foreløbig eller endelig indsættelse i detentionen. Jeg går imidlertid ud fra at fremstilling er sket straks efter ankomsten til politistationen.

I de 5 tilfælde hvor indbringelsestidspunktet ikke er angivet, er det heller ikke (umiddelbart) muligt at se om fremstilling er sket straks ved ankomsten til politistationen, men for så vidt angår de 4 tilfælde hvor fremstillingstidspunktet er angivet (anbringelser af 15. oktober 2001, j.nr. 1700-73241-00134-01, 19. oktober 2001, j.nr.1700-75211-00310-01, og begge anbringelser af 21. oktober 2001), fremgår det at fremstilling er sket henholdsvis 9, 10, 13 og 20 minutter efter anholdelsen. Når der tages højde for transporttid til stationen, går jeg ud fra at fremstilling er sket straks efter indbringelsen til stationen, jf. også punkt 2.2. ovenfor. Det sidste tilfælde er den sag hvor fremstillingstidspunktet heller ikke er anført, og som derfor også er medregnet i forrige afsnit.

For så vidt angår de 9 tilfælde hvor der er oplysning om såvel indbringelsestidspunktet som fremstillingstidspunktet, er oplysningen om indbringelsestidspunktet utydeligt i det ene tilfælde, men som nævnt under pkt. 2.2., går jeg ud fra at indbringelsestidspunktet ligger umiddelbart før fremstillingstidspunktet i dette tilfælde, dvs. at fremstilling er sket umiddelbart efter indbringelsen. I yderligere 5 tilfælde er fremstilling sket samtidig med indbringelsen, og i 2 tilfælde er der gået henholdsvis 4 og 5 minutter fra indbringelsen til fremstillingen. I det sidste tilfælde gik der 25 minutter fra indbringelsen til fremstillingen (en anbringelse den 23. oktober 2001).

Jeg anmoder politimesteren om at oplyse hvorfor der i dette tilfælde først skete fremstilling af den tilbageholdte 25 minutter efter indbringelsen, og hvor den pågældende havde ophold indtil da. (Det fremgår af rapporten at han blev såvel foreløbigt som endeligt detentionsanbragt 5 minutter efter fremstillingen).

Efter kundgørelsens § 13, stk. 1, skal der inden den foreløbige anbringelse i detentionen og inden lægeundersøgelsen bliver foretaget, ske visitation af den tilbageholdte.

Efter kundgørelsens § 13, stk. 3, skal den tilbageholdte ved visitationen fratages penge og værdigenstande samt i øvrigt alle genstande som kan benyttes til at volde skade på den pågældende selv, på andre personer eller på ting. Samtlige lommer skal tømmes, og vrangen skal vendes ud hvis det er muligt. Ved visitationen bør der så vidt muligt medvirke to polititjenestemænd til undersøgelse af den tilbageholdte.

Hvis omstændighederne tilsiger en visitation der kan krænke blufærdigheden, må denne visitation alene foretages af personer af samme køn som den tilbageholdte, jf. § 13, stk. 4. Er det ikke muligt at gennemføre en sådan visitation inden endelig detentionsanbringelse, foretages foreløbigt en visitation efter stk. 3. Den tilbageholdte skal herefter undergives et skærpet tilsyn, jf. § 19, indtil visitation, som beskrevet i 1. pkt., har fundet sted.

Efter bestemmelsen i § 13, stk. 5, skal effekter der fratages en tilbageholdt, holdes adskilt fra effekter der tilhører andre tilbageholdte. Penge og værdigenstande samt navnene på de polititjenestemænd der har foretaget visitationen, skal noteres i detentionsrapporten.

I detentionsrapporten er der rubrikker til afkrydsning af efter hvilken bestemmelse der er sket visitation (§ 13, stk. 3 eller 4). Der er endvidere felter til angivelse af hvem visitationen er foretaget af, hvornår den er foretaget (dato og klokkeslæt) og til angivelse af eventuelle fratagne effekter..

Kun i 8 af de 20 sager er det afkrydset efter hvilken bestemmelse visitationen skete. I 8 tilfælde mangler angivelse af hvem der foretog visitationen, i 10 tilfælde mangler angivelse af tidspunktet for visitationen, og i 3 tilfælde mangler notat i feltet til angivelse af eventuelle fratagne effekter.

Det er beklageligt at felterne ikke er udfyldt i alle tilfælde, jf. kundgørelsens § 22 og for så vidt angår angivelse af hvem der foretog visitationen § 13, stk. 5, 2. pkt.

Det fremgår i alle tilfælde på nær et (en anbringelse den 15. oktober 2001, j.nr. 1700-73241-00134-01) at der er sket en visitation. Jeg går imidlertid ud fra at der også skete visitation i det nævnte tilfælde.

I de 10 tilfælde hvor tidspunktet for foretagelse af visitationen ikke er anført, er det ikke muligt at efterprøve om bestemmelsen i kundgørelsens § 13, stk. 1, har været overholdt.

For de 10 andre tilfældes vedkommende er tidspunktet i et tilfælde angivet til 1 minut efter foreløbig indsættelse i detentionen (en anbringelse den 19. oktober 2001, kl. 23.15), men jeg lægger til grund at det var samtidig med indsættelsen. Den pågældende blev indbragt samtidig med en anden indsat, og jeg går ud fra at de blev visiteret i forlængelse af hinanden. I et andet tilfælde er tidspunktet for foretagelse af visitationen anført til at være foregået samtidig med anbringelsen (en anbringelse den 8. oktober 2001, j.nr. 1700-61650-00174-01). I endnu et tilfælde er der ingen oplysning om tidspunktet for den foreløbige indsættelse i detentionen, men visitation er sket før lægeundersøgelse i sagen (en anbringelse den 15. oktober 2001 uden hverken journalnummer eller tidspunkt for indsættelse i detentionen). Da lægeundersøgelse fandt sted umiddelbart efter visitationen (samtidig med ifølge lægeerklæringen, men 5 minutter efter ifølge detentionsrapporten) var der muligvis ingen foreløbig anbringelse i dette tilfælde, jf. pkt. 2.5. I alle de øvrige tilfælde skete visitation før foreløbig indsættelse i detentionen. I samtlige 10 tilfælde skete visitation før lægeundersøgelse. Jeg medregner her anbringelsen den 7. oktober 2001 hvor visitation ifølge detentionsrapporten fandt sted 5 minutter før lægeundersøgelse, men hvor tidspunktet for lægeundersøgelse i erklæringen er angivet til at finde sted 10 minutter før det tidspunkt der er angivet i detentionsrapporten, jf. om tidsangivelserne i denne sag pkt. 2.2.

I alle tilfælde på nær 4 er der notat om fratagne effekter (primært penge). I et af de 4 tilfælde er der noteret et minus i feltet som jeg forstår sådan at der ved visitationen ikke blev fundet effekter der skulle fratages efter kundgørelsens § 13, stk. 3. Det drejer sig om en anbringelse den 13. oktober 2001, j.nr. 1700-84230-303-01.

Efter min opfattelse er det hensigtsmæssigt på den måde at angive at der ikke er fundet effekter at fratage, selv om der alene efter kundgørelsen (og blanketten) er pligt til at gøre notat om det der er frataget, og selv om det i øvrigt fremgår at der er sket visitation.

I 8 af de 12 tilfælde hvor det er angivet hvem der foretog visitationen, har der medvirket to polititjenestemænd, i de øvrige 4 kun en. I alle tilfælde på nær 2, er de pågældende polititjenestemænd angivet ved initialer. I de 2 tilfælde hvor der ikke er angivet initialer, er de pågældende polititjenestemænd (alene) angivet ved fornavne.

Da det udtrykkeligt i bestemmelsen i kundgørelsens § 13, stk. 5, er angivet at "navnene" på de polititjenestemænd som har foretaget visitationen, skal noteres i detentionsrapporten, er det en fejl at der i de fleste tilfælde alene er angivet initialer. Jeg går ud fra at politimesteren vil indskærpe at der skal ske en angivelse af navnene på de pågældende.

Jeg anmoder Justitsministeriet om at oplyse hvorvidt det efter bestemmelsen er tilstrækkeligt at angive fornavne.

I alle 8 tilfælde hvor det er afkrydset efter hvilken bestemmelse visitationen fandt sted, har der været tale om § 13, stk. 3. Det gælder også det ene tilfælde blandt de gennemgåede rapporter hvor der var tale om en kvinde.

Den detentionsanbragte har i 13 tilfælde ved løsladelsen kvitteret for udlevering af inddragne penge/effekter, i et tilfælde ved angivelse af tre krydser.

I et af de 13 tilfælde er det trods underskrift fra den tilbageholdte, i rubrik-

ken nedenunder om bemærkninger hvis den tilbageholdte ikke ønskede at kvittere, angivet at han forlod politistationen uden at skrive under. For så vidt angår de 7 tilfælde hvor der ikke er en underskrift fra den tilbageholdte, er rubrikken nedenunder om bemærkninger hvis den tilbageholdte ikke ønskede at kvittere, kun udfyldt i ét tilfælde. Det er anført at den pågældende glemte at kvittere (så der er ikke tale om at vedkommende afviste at kvittere). Af de 6 resterende tilfælde er der et tilfælde hvor det ikke fremgår om den tilbageholdte ved visitationen er frataget noget, men i de øvrige 5 tilfælde er der notat herom. Kun i ét af disse 5 tilfælde fremgår det at der er sket tilbagelevering, men jeg går ud fra at det også er sket i de øvrige tilfælde.

Det er beklageligt at det i de 5 sidstnævnte tilfælde hvor der ikke er en kvittering fra den tilbageholdte, og også i det 6. tilfælde såfremt der skete fratagelse af effekter i dette tilfælde, ikke er angivet hvorfor der ikke er en sådan kvittering. Det bemærkes at det efter min opfattelse er hensigtsmæssigt som i det konkrete tilfælde der er nævnt ovenfor, også at angive hvis manglende notat skyldes en forglemmelse.

2.5. Tilsyn

Efter § 17, stk. 1, i kundgørelsen, har vagthavende ansvaret for at der føres et effektivt tilsyn med detentionsanbragte personer.

Efter kundgørelsens § 18, stk. 1, skal tilsyn ske ved fremmøde i detentionen så hyppigt som den anbragtes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time. Er den detentionsanbragte tilset to gange ved fremmøde, og er der ikke påvist forhold ved anbragtes tilstand der nødvendiggør at fremtidige tilsyn sker ved fremmøde i detentionen, kan de efterfølgende tilsyn efter bestemmelsens stk. 2, ske via lytte- og overvågningsudstyr der er godkendt af rigspolitiet til elektronisk overvågning. (Det fremgår af Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 at rigspolitiet snarest

ville undersøge politikredsenes lytte- og overvågningsudstyr). Selve detentionsanbringelsen udgør ikke et tilsyn.

Jeg går ud fra at Slagelse politi har udstyr der er godkendt af rigspolitiet, men beder (for en ordens skyld) politimesteren om oplysning herom.

Også tilsyn via lytte- og overvågningsudstyr skal ske så hyppigt som den anbragtes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time, jf. kundgørelsens § 18, stk. 3. Opstår der under denne form for tilsyn tvivl om den detentionsanbragtes tilstand, skal der straks iværksættes tilsyn ved fremmøde.

Når tilsyn ved fremmøde eller ved elektronisk overvågning er udført, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. § 18, stk. 5. Det skal efter bestemmelsen tillige anføres om tilsynet er sket elektronisk eller ved personligt fremmøde (ved angivelse af F eller E, jf. angivelsen på detentionsrapporten ovenover tilsynsrubrikkerne).

I nærmere angivne tilfælde skal der ske et skærpet tilsyn med den tilbageholdte. Det er f.eks. tilfældet i tiden indtil lægeundersøgelse har fundet sted, dvs. mens anbringelsen er foreløbig, jf. kundgørelsens § 12, stk. 2. Ved et skærpet tilsyn forstås efter § 19, stk. 1, et tilsyn der er mere, eller efter omstændighederne betydeligt mere, intensivt end det tilsyn der er fastsat ved § 18.

Et skærpet tilsyn kan kun ske ved fremmøde i detentionen, jf. § 19, stk. 2. Er der iværksat et skærpet tilsyn, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. § 19, stk. 3. (Det skal angives ved et S, jf. angivelsen på detentionsrapporten ovenover tilsynsrubrikkerne).

I detentionstilsynsblanketten er der, som allerede nævnt, rubrikker til angivelse af tidspunktet for indsættelse i detentionen (henholdsvis den foreløbige og den endelige detentionsanbringelse). Der er hermed tilvejebragt det nødvendige retlige udgangspunkt for en effektiv kontrol med det efterfølgende tilsyn med den detentionsanbragte. Rubrikkerne om indsættelse i detentionen er imidlertid ikke udfyldt i alle tilfælde. I 7 tilfælde er hverken rubrikken til angivelse af tidspunktet for den foreløbige eller den endelige detentionsanbringelse udfyldt. I yderligere 4 tilfælde mangler udfyldelse af rubrikken vedrørende tidspunktet for den endelige indsættelse i detentionen. Der mangler således oplysning om tidspunktet for den endelige detentionsanbringelse i 11 tilfælde, men jeg går ud fra at det er sket umiddelbart efter lægetilsynet i sagen, jf. kundgørelsens § 12, stk. 2. I yderligere et tilfælde mangler udfyldelse af rubrikken vedrørende tidspunktet for den foreløbige indsættelse i detentionen. Der mangler således oplysning om foreløbig detentionsanbringelse i 8 tilfælde. For så vidt angår et af disse tilfælde går jeg imidlertid ud fra at der ikke var nogen foreløbig detentionsanbringelse idet lægeundersøgelse fandt sted samtidig med indbringelsen. Det drejer sig om en anbringelse den 13. oktober 2001, j.nr. 1700-84230-303-01. Det samme gør sig muligvis gældende for så vidt angår yderligere et tilfælde. Det drejer sig om en anbringelse den 15. oktober 2001 (den anbringelse hvor der hverken er angivet journalnummer eller tidspunkt for indsættelse i detentionen) idet der kun gik 5-10 minutter fra fremstillingen for vagthavende med efterfølgende visitation til lægetilsynet (5 minutter hvis tidspunktet for lægetilsyn i lægeerklæringen lægges til grund, men 10 minutter ifølge angivelserne i detentionsrapporten), og læge var tilkaldt inden indbringelsen. På den anden side er der også 2 rapporter med angivelse af såvel tidspunkt for foreløbig som endelig anbringelse hvoraf det fremgår at der kun gik henholdsvis 7 og 11 minutter fra den foreløbige til den endelige detentionsanbringelse (anbringelser af 7. oktober 2001 og 8. oktober 2001, j.nr. 1700-84230-00297-01 hvor lægetilkald også i begge tilfælde var sket inden indbringelsen). I yderligere et tilfælde (en anbringelse den 13. oktober 2001, j.nr.

1700-80200-297-01) er der ingen oplysninger hvorefter det kan udledes om der skete foreløbig detentionsanbringelse og i givet fald hvornår.

I yderligere et tilfælde går jeg ud fra at det tidspunkt der er angivet i detentionsrapporten for endelig detentionsanbringelse, rettelig er foreløbig detentionsanbringelse (men i så fald mangler oplysning om tidspunktet for endelig detentionsanbringelse). Det drejer sig om en anbringelse den 17. oktober 2001, j.nr. 1700-61790-00411-01. I detentionsrapporten er det noteret at endelig detentionsanbringelse fandt sted kl. 20.35 – hvilket var 2 minutter efter fremstillingen for vagthavende, og 2 minutter før tilkald af læge. I rubrikken om lægeundersøgelse er det angivet at den fandt sted kl. 20.45 (ifølge lægeerklæringen kl. 20.50). Uanset om tidspunktet for lægeundersøgelsen i detentionsrapporten eller i lægeerklæringen lægges til grund, skete der således ifølge rapporten endelig detentionsanbringelse før der fandt lægeundersøgelse sted. Jeg går imidlertid som nævnt ud fra at der rettelig var tale om at den tilbageholdte blev foreløbigt detentionsanbragt kl. 20.35, og at det ved en fejl er noteret i rubrikken for endelig detentionsanbringelse.

Jeg anmoder dog politimesteren om at oplyse om min forståelse er korrekt. I benægtende fald beder jeg om en udtalelse vedrørende denne sags overensstemmelse med bestemmelsen i kundtgørelsens § 12, stk. 2, hvorefter anbringelsen er foreløbig indtil der har fundet lægeundersøgelse sted.

I de sidste 4 tilfælde hvor der mangler oplysning om foreløbig detentionsanbringelse, fandt lægetilsyn i 2 tilfælde sted henholdsvis 20 og 22 minutter efter henholdsvis indbringelsen og fremstillingen, og i de 2 øvrige tilfælde henholdsvis 32 og 41 minutter efter indbringelsen. Jeg går ud fra at der også for disse 4 tilfælde vedkommende har været tale om en foreløbig detentionsanbringelse indtil der fandt lægetilsyn sted, og at der derfor i disse 4 tilfælde skulle have været notat om tidspunktet for foreløbig detentionsanbringelse.

Det er beklageligt at rubrikkerne om foreløbig og endelig anbringelse ikke er udfyldt i flere tilfælde, jf. kundgørelsens § 22. Jeg går ud fra at politimesteren vil indskærpe notatpligten.

I et tilfælde mangler bagsiden med rubrikker til tilsynsnotater, og det fremgår derfor ikke om der var tilsyn, og hvornår de i givet fald fandt sted (en anbringelse den 13. oktober 2001, j.nr. 1700-84230-303-01). Den pågældende blev indbragt kl. 02.59 og løsladt kl. 08.35. Der er ikke oplysning om tidspunkter for indsættelse i detentionen – hverken foreløbig eller endelig – men jeg går ud fra at den pågældende blev anbragt i detentionen (hvor der var lægetilsyn kl. 03.40)

Jeg beder politimesteren om at sende mig bagsiden. På grund af den manglende bagside, indgår denne sag ikke i gennemgangen nedenfor.

I yderligere 3 tilfælde er der ingen notater i tilsynsrubrikkerne. Det drejer sig om anbringelser den 12. oktober 2001, 13. oktober 2001, j.nr. 1700-84230-302-01, og 14. oktober 2001. De tilbageholdte i de to førstnævnte tilfælde blev indsat i detentionen/lægeundersøgt henholdsvis kl. 01.00 og kl. 03.40 og løsladt henholdsvis kl. 07.25 og 08.35, og de havde således ophold i detentionen i flere timer. Den tilbageholdte i det sidste tilfælde blev indbragt kl. 06.20 og lægeundersøgt kl. 06.40. Der er ikke notat om løsladelsestidspunktet, men han kvitterede for udlevering af fratagne effekter kl. 09.15. Han ses derfor også at have haft ophold i detentionen et par timer.

Jeg anmoder politimesteren om en udtalelse vedrørende de manglende tilsynsnotater i disse tilfælde. Indtil jeg har modtaget denne udtalelse, indgår disse sager heller ikke i gennemgangen nedenfor der således omfatter 16 tilfælde.

Ved undersøgelsen af spørgsmålet om overholdelse af bestemmelsen i kundgørelsens § 18 tages i det følgende i alle tilfælde udgangspunkt i tidspunktet for den foreløbige anbringelse hvor tidspunktet herfor fremgår, hvilket drejer sig om 12 af de 16 tilfælde der indgår i gennemgangen under dette punkt, inklusiv det tilfælde hvor jeg lægger til grund at angivelsen af den endelige anbringelse rettelig er den foreløbige anbringelse. Jeg medregner i disse tilfælde lægetilsynet som et tilsyn efter § 18, da det for så vidt erstatter tilsyn efter denne bestemmelse. I 3 af de 4 øvrige tilfælde – hvoraf der i intet tilfælde er notat om tidspunktet for den endelige anbringelse – lægger jeg tidspunktet for lægeundersøgelsen til grund. Jeg går ud fra at endelig detentionsanbringelse er sket umiddelbart efter lægetilsynet. Det sidste tilfælde er det tilfælde hvor der ingen lægeerklæring er, og hvor tidspunktet for lægetilsyn heller ikke er angivet i detentionsrapporten (en anbringelse den 13. oktober 2001, j.nr. 1700-80200-297-01). Det fremgår alene af detentionsrapporten i sagen at den pågældende blev anholdt kl. 22.35, på Vestmotorvejen i Ringsted, at læge blev tilkaldt kl. 22.50, og at første tilsyn med den pågældende i detentionen fandt sted kl. 23.10. Jeg lægger på baggrund af disse oplysninger til grund at første tilsyn er sket senest 30 minutter efter indsættelsen i detentionen.

Første tilsynsnotat er i de øvrige 15 tilfælde tidsmæssigt forskelligt fra tidspunktet for indsættelsen i detentionen/lægeundersøgelsen, jf. kundgørelsens § 18, stk. 2, sidste pkt., hvorefter selve detentionsanbringelsen ikke udgør et tilsyn. Dog er der i et tilfælde alene tale om 3 minutter fra lægeundersøgelse til første tilsyn (en anbringelse den 13. oktober 2001, j.nr. 1700-61670-00261-01). Dette tilsyn medregner jeg derfor ikke som første tilsyn.

Ud over ovennævnte anbringelse den 13. oktober 2001, j.nr. 1700-80200-297-01) hvor jeg lægger til grund at første tilsyn er sket senest 30 minutter efter indsættelsen i detentionen, er der 10 tilfælde hvor første tilsyn er sket senest 30 minutter efter detentionsanbringelsen/lægeundersøgelsen. Heri medregnes anbringelsen den 17. oktober 2001, j.nr. 1700-61790-0041-01,

hvor jeg lægger til grund at det angivne tidspunkt for endelig detentionsanbringelse rettelig er foreløbig detentionsanbringelse, jf. ovenfor, og hvor jeg derfor regner lægetilsynet for første tilsyn. I 6 af de øvrige af disse 10 tilfælde er første tilsyn ligeledes et lægetilsyn. I yderligere 2 tilfælde er første tilsyn sket henholdsvis 33 og 38 minutter efter henholdsvis detentionsanbringelse og lægeundersøgelse. I yderligere et tilfælde fandt første tilsyn – et lægetilsyn – sted 49 minutter efter anbringelsen (en anbringelse den 8. oktober 2001, j.nr. 1700-84230-00295-01). I de sidste 2 tilfælde gik der henholdsvis 1 time og 3 timer og 30 minutter fra lægeundersøgelse til første tilsyn fandt sted (en anbringelse 15. oktober 2001, j.nr. 1700-73241-00134-01 og en anbringelse den 15. oktober 2001 hvor der hverken er journalnummer eller angivelse af tidspunkter for detentionsanbringelse).

Jeg anmoder politimesteren om en udtalelse vedrørende overholdelse af kundgørelsens § 18 i de 3 sidstnævnte tilfælde. Jeg foretager jeg mig ikke mere vedrørende de 2 øvrige tilfælde hvor der gik mere end 30 minutter før første tilsyn fandt sted, idet der er tale om mindre tidsmæssige overskridelser af 30-minutters-reglen.

I 2 tilfælde er der kun notat om et tilsyn (anbringelsen den 15. oktober 2001, hvor der hverken er journalnummer eller tidspunkt for detentionsanbringelse, og den 19. oktober 2001, j.nr. 1700-75211-00310-01). Anbringelsen den 15. oktober 2001 indgår i gennemgangen ovenfor hvor det er angivet at første – og således eneste – tilsyn fandt sted 3 timer og 30 minutter efter lægeundersøgelsen. Ved anbringelsen den 19. oktober 2001 var første tilsyn et lægetilsyn, og det ene tilsyn der er angivet i tilsynsrubrikken medregnes derfor nedenfor.

Notater om senere tilsyn er i de herefter 15 tilfælde ført med intervaller mellem 6 minutter og 1 time og 20 minutter, dog er der i et enkelt tilfælde gået 2 timer og 10 minutter. Af i alt 184 tilsyn er 101 foregået med intervaller på højst 30 minutter. 27 tilsyn er foregået med intervaller på mellem 31 og 35

minutter. 39 tilsyn er foregået med intervaller på mellem 36 og 45 minutter. 10 tilsyn er sket med intervaller på over 46 minutter, men under 1 time. Ved 6 tilsyn er der gået mellem 1 time og 1 time og 20 minutter, hvoraf der i de 5 tilfælde er gået mellem 1 time og 1 time og 10 minutter. I det sidste tilfælde (en anbringelse den 17. oktober 2001, j.nr. 1700-61790-00411-01) gik der som nævnt 2 timer og 10 minutter (fra lægetilsyn som jeg lægger til grund fandt sted efter – og ikke før – endelig detentionsanbringelse, jf. omtalen af sagen ovenfor).

Det er efter min opfattelse beklageligt at der i 17 tilfælde er gået væsentligt mere end 30 minutter mellem tilsyn (eller ikke er gjort notat om mellemliggende tilsyn). Da der forholdsmæssigt kun er tale om et lille del af det samlede antal tilsyn, giver det mig dog ikke anledning til at foretage mig yderligere. Da der for så vidt angår de øvrige tilfælde hvor der er gået mere end 30 minutter mellem tilsyn, kun er tale om mindre overskridelser af 30-minutters-reglen, foretager jeg mig heller ikke videre vedrørende disse tilsyn.

Der er ikke fortrykte felter til angivelse af tidspunktet for udtagelse af detentionen – som i tilfælde af afhøring mv. vil kunne ligge noget forud for løsladelsestidspunktet.

Det fortrykte felt i detentionsrapporten til angivelse af løsladelsestidspunktet er ikke udfyldt i 5 (af de 16) tilfælde. Det drejer sig om anbringelser den 8. oktober 2001, j.nr. 1700-61650-00174, 17. oktober 2001, j.nr. 1700-61790-00411-01, og alle 3 anbringelser den 19. oktober 2001). I 3 af de 5 tilfælde er der imidlertid notater i felterne om udlevering ved løsladelsen af inddragne effekter og tilbageholdtes kvittering der viser hvornår effekterne er udleveret, og jeg går ud fra at løsladelse er sket umiddelbart herefter. Jeg lægger derfor disse tidsangivelser til grund som ”løsladelsestidspunkter”. Det er herefter kun ved anbringelsen den 8. oktober 2001, og den ene af anbringelserne den 19. oktober 2001 (j.nr. 1700-75211-00310-01) – eller i 2 af de 16 tilfælde – at ”løsladelsestidspunktet” mangler.

Med hensyn til vurdering af sidste tilsyn i forhold til løsladelsen er jeg opmærksom på at der fra det tidspunkt hvor den tilbageholdte udtages af detentionen, og til vedkommende løslades, medgår tid til udlevering af eventuelle inddragne effekter og penge mv., til eventuelt toiletbesøg mv. og til eventuel afhøring. Bortset fra måske i et enkelt tilfælde fremgår det imidlertid ikke i noget tilfælde (udtrykkeligt) at der er sket afhøring inden løsladelsen. Det ene tilfælde drejer sig om en anbringelse den 23. oktober 2001. Ud for sidste tilsyn i denne sag er der noteret ”afh” hvilket jeg umiddelbart forstår sådan at den pågældende på dette tidspunkt (kl. 08.05) blev udtaget af detentionen med henblik på afhøring. Løsladelse fandt imidlertid sted allerede 10 minutter senere.

Jeg foretager mig ikke mere vedrørende dette tilfælde, men generelt bemærker jeg at det efter min opfattelse er hensigtsmæssigt at angive hvornår der er sket udtagelse af detentionen, f.eks. ved udtrykkeligt at anføre det ud for sidste tilsyn, jf. i øvrigt omtalen straks nedenfor af 2 andre konkrete tilfælde.

I disse to tilfælde er der ud for sidste tilsyn noteret ”løsladt” (anbringelser af 8. oktober 2001, j.nr. 1700-84230-00297-01 og 21. oktober 2001, j.nr. 1700-84230-00307-01). Tidspunkt for løsladelsen er angivet i begge tilfælde. I førstnævnte tilfælde er det anført at løsladelse fandt sted den 9. oktober 2001, kl. 11.05, men jeg går ud fra at der er tale om en skrivefejl for så vidt angår datoen, idet der ellers er tale om løsladelse (først) et døgn efter sidste tilsyn. Jeg går således ud fra at datoen rettelig er den 8. oktober 2001, og løsladelsestidspunktet er herefter sammenfaldende med tidspunktet for sidste tilsyn. I det andet tilfælde fandt løsladelse, ifølge rubrikken til angivelse heraf, sted 6 minutter senere. Jeg forstår det i begge tilfælde sådan at de tilbageholdte ved sidste tilsyn er udtaget af detentionen og er løsladt umiddelbart herefter. Jeg regner således (også) i disse 2 tilfælde det sidste noterede tilsyn som det sidste egentlige tilsyn inden løsladelsen.

I et 4. af de 14 tilfælde gik der 6 minutter mellem det sidst noterede tilsyn og løsladelsen. I yderligere et tilfælde gik der 25 minutter, og i yderligere 2 tilfælde gik der 45 minutter mellem sidst noterede tilsyn og løsladelsen. I 6 tilfælde gik der fra 2 timer og 45 minutter til 4 timer og 19 minutter mellem det sidst noterede tilsyn (i et tilfælde eneste noterede tilsyn) og løsladelsen. Det drejer sig om anbringelser af 13. oktober 2001, j.nr. 1700-61670-00261-01, 15. oktober 2001 (den uden hverken journalnummer eller tidspunkt for detentionsanbringelse), begge anbringelser af 17. oktober 2001 og to anbringelser af 19. oktober 2001, kl. 23.15 og 23.17. I det sidste tilfælde gik der 8 timer og 5 minutter fra det sidst noterede tilsyn til løsladelsen (en anbringelse den 15. oktober 2001, j.nr. 1700-73241-00134-01).

Der er, som nævnt ovenfor, ikke (udtrykkelige) oplysninger om at der har fundet afhøring sted efter udtagelse af detentionen og inden løsladelse, men i nogle af tilfældene er årsagen til indbringelsen angivet som straffelovs-overtrædelser.

Jeg beder politimesteren om at oplyse hvornår de pågældende blev udtaget af detentionen i de 7 sidstnævnte tilfælde og om en udtalelse vedrørende overholdelse af kundgørelsens bestemmelser om tilsyn i den sidste del af anbringelsen i disse tilfælde.

Som nævnt skal der føres et skærpet tilsyn med den tilbageholdte mens anbringelsen er foreløbig, jf. kundgørelsens § 12, stk. 2. Ved et skærpet tilsyn forstås, som anført i § 19, stk. 1, et tilsyn der er mere, eller efter omstændighederne betydeligt mere, intensivt end tilsyn efter § 18.

Der er, som tidligere nævnt, kun oplysning om foreløbig anbringelse i 12 tilfælde, men jeg lægger til grund at der i de 5 af de tilfælde hvor der mangler oplysning herom, skete foreløbig detentionsanbringelse, herunder i et tilfælde på det tidspunkt der er angivet som endelig detentionsanbringelse

I et af de tilfælde hvor der er oplysning om foreløbig detentionsanbringelse, er tidspunktet for foreløbig og endelig detentionsanbringelse sammenfaldende (en anbringelse den 23. oktober 2001). Der var således i realiteten ingen foreløbig detentionsanbringelse i denne sag. Der var lægetilsyn som, ifølge lægeerklæringen, fandt sted 5 minutter efter den foreløbige og den endelige detentionsanbringelse. Tidspunktet for lægeundersøgelsen er ikke angivet i detentionsrapporten, men jeg går ud fra at der ikke skete endelig detentionsanbringelse før efter lægetilsynet (jf. kundgørelsens § 12), men at der har været tale om at lægens og den rapportskrivendes ure ikke viste det samme.

Jeg lægger således til grund at der var foreløbig detentionsanbringelse i 16 tilfælde. 3 af disse tilfælde er imidlertid anbringelser der, på grund af manglende oplysninger om tilsyn, ikke indgår i denne gennemgang (mens den sidste af de 4 tilfælde der ikke indgår i gennemgangen, er et af de tilfælde hvor der ikke ses at være sket foreløbig detentionsanbringelse). Gennemgangen nedenfor omfatter således 13 tilfælde.

I 2 af disse 13 tilfælde gik der (kun) henholdsvis 4 og 5 minutter fra den foreløbige detentionsanbringelse til lægeundersøgelsen, i 4 tilfælde (som inkluderer det tilfælde hvor jeg lægger til grund at endelig anbringelse rettelig er foreløbig anbringelse) gik der mellem 10 og 25 minutter mellem foreløbig og endelig detentionsanbringelse/lægeundersøgelse. I 2 tilfælde gik der henholdsvis 22 og 32 minutter fra henholdsvis fremstilling og indbringelse til lægeundersøgelse (og dermed i begge tilfælde kortere tid fra foreløbig indsættelse i detentionen til lægeundersøgelse). I 2 tilfælde gik der 30 minutter mellem foreløbig detentionsanbringelse og lægeundersøgelse. I yderligere et tilfælde gik der 38 minutter fra foreløbig detentionsanbringelse til lægeundersøgelse (en anbringelse den 19. oktober 2001, kl. 23.17). I et tilfælde gik der 49 minutter fra foreløbig detentionsanbringelse til lægeundersøgelse (en anbringelse den 8. oktober 2001, j.nr. 1700-84230-00295-01). I det sidste tilfælde (en anbringelse den 21. oktober 2001, j.nr. 1700-84230-

00307-01) gik der 1 time og 33 minutter mellem foreløbig detentionsanbringelse (kl. 03.27) og lægeundersøgelse (kl. 05.00), men der var i den mellemliggende periode tilsyn med den detentionsanbragte kl. 04.00 og 04.30. Der var således tilsyn med den tilbageholdte under den foreløbige detentionsanbringelse, første gang efter 33 minutter, og dernæst efter 30 minutter. Det fremgår ikke om tilsynet var personligt eller elektronisk.

Hvad angår de 2 tilfælde hvor der gik henholdsvis 38 og 49 minutter mellem foreløbig detentionsanbringelse og lægeundersøgelse (anbringelserne den 19. oktober 2001, kl. 23.17 og 8. oktober 2001, j.nr. 1700-84230-00295-01), var der derimod ikke noget tilsyn med de tilbageholdte mens de var foreløbigt anbragt i detentionen. Heller ikke i de to tilfælde hvor der gik 30 minutter mellem den foreløbige detentionsanbringelse og lægeundersøgelsen (de to øvrige anbringelser den 19. oktober 2001, henholdsvis kl. 23.15 og j.nr. 1700-75211-00310-01), var der tilsyn med de pågældende under den foreløbige detentionsanbringelse.

Da der efter kundgørelsens § 12, stk. 2, jf. § 19, skal ske et skærpet tilsyn med den detentionsanbragte indtil der har fundet lægeundersøgelse sted, anmoder jeg politimesteren om en udtalelse vedrørende overholdelsen af disse bestemmelser i de ovenfor nævnte 5 tilfælde.

I 14 af de 16 tilfælde hvor der er notater om tilsyn, er der for hvert tilsyn angivet klokkeslæt og initialer på den der har forestået tilsynet, dog mangler angivelse af initialer i enkelte tilfælde. Ved et enkelt tilsyn er dog anført fornavn. I de sidste 2 tilfælde er der ikke ud for nogen af de i alt henholdsvis 17 og 12 tilsyn anført initialer (anbringelser den 13. oktober 2001, j.nr. 1700-80200-297-01 og j.nr. 1700-61670-00261-01).

Det er beklageligt at det ikke ved alle tilsyn er angivet hvem der udførte tilsynet.

Som anført ovenfor skal navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, noteres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 18. Det er således ikke (som efter den gamle kundgørelse) tilstrækkeligt at anføre initialer.

Det er beklageligt at der, bortset fra ved ét tilsyn, ikke er anført navn på den der har udført tilsynet. Om anvendelse af fornavn henviser jeg til min anmodning under pkt. 2.3. til Justitsministeriet om en udtalelse om dette forhold.

De to første tilsyn skal, som nævnt, ifølge kundgørelsens § 18, stk. 2, ske ved fremmøde i detentionen. Da tilsyn indtil der har fundet lægetilsyn sted, altid skal ske ved fremmøde, jf. § 12, stk. 2 og § 19, stk. 2, går jeg ud fra at der sigtes til tilsyn efter lægeundersøgelsen. Jeg går med andre ord ud fra at der efter lægeundersøgelsen (endelig detentionsanbringelse) i alle tilfælde skal ske tilsyn ved fremmøde de første to gange, også selv om der under den foreløbige detentionsanbringelse har været to tilsyn ved fremmøde. Jeg går endvidere ud fra at selve lægetilsynet ikke kan medregnes i de to tilsyn.

Såfremt denne forståelse er forkert, beder jeg Justitsministeriet om at meddele mig det.

I 4 tilfælde er det ikke, ud for de to første tilsyn, angivet hvilken type tilsyn der var tale om. I 5 tilfælde fremgår det at kun det første tilsyn (i ét tilfælde dog kun det andet tilsyn) foregik ved personlig fremmøde. I de resterende tilfælde fremgår det at første tilsyn (og efterfølgende, bortset fra enkelte i forbindelse med toiletbesøg) var elektronisk.

Det er beklageligt at kundgørelsen ikke er overholdt i flere af sagerne. Jeg går ud fra at politimesteren vil indskærpe pligten til personligt fremmøde de første to gange der udføres tilsyn med de detentionsanbragte.

I ét tilfælde (en anbringelse den 19. oktober 2001, j.nr. 1700-75211-00310-01) noterede lægen i erklæringen ved lægetilsynet, der fandt sted kl. 05.30, at der burde føres et skærpet tilsyn. Der er kun notat om et tilsyn, og det fandt sted kl. 06.15. Det er noteret at der var tale om et elektronisk tilsyn. Der er ikke oplysninger om tidspunktet for løsladelsen eller andre oplysninger der viser hvor længe den tilbageholdte havde ophold i detentionen.

Jeg anmoder politimesteren om at oplyse hvornår den pågældende blev udtaget af detentionen. Jeg beder endvidere politimesteren oplyse om der er ført tilsyn med den pågældende i overensstemmelse med kundgørelsen, herunder § 19, stk. 1 og 2, hvorefter et skærpet tilsyn er (betydeligt) mere intensivt end tilsyn efter § 18 og kun kan ske ved fremmøde. Det bemærkes at jeg er opmærksom på at ingen af de bestemmelser i kundgørelsen der omtaler skærpet tilsyn, vedrører den situation at lægen har anset dette for nødvendigt. Det fremgår imidlertid (allerede) af bestemmelsen i § 18, stk. 1, at tilsyn skal ske "så hyppigt som den indsattes tilstand gør det nødvendigt". Tilsyn vil således efter omstændighederne, f.eks. på grundlag af lægens observationer ved lægetilsynet, skulle ske hyppigere end hver halve time og/eller som angivet i § 19, stk. 1, være (betydeligt) mere intensivt end det tilsyn der er fastsat i § 18.

I forlængelse heraf anmoder jeg politimesteren om oplysning om den fremgangsmåde der skal følges ved tilkendegivelser fra lægen om at der bør ske skærpet tilsyn.

Der er kun i få tilfældet angivet bemærkninger i feltet til brug herfor. Der er i de fleste tilfælde tale om oplysning om toiletbesøg.

Efter kundgørelsens § 18, stk. 6, kan der i politikredsene fastsættes lokale bestemmelser om tilsynets forløb. Sådanne bestemmelser må dog ikke være lempeligere end kundgørelsens regler.

Jeg anmoder politimesteren om at oplyse om der er fastsat sådanne lokale bestemmelser og i givet fald sende mig en kopi heraf.

2.6. Løsladelsestidspunktet

Efter kundgørelsens § 20 skal tidspunktet for løsladelsen fremgå af detentionsrapporten og af POLSAS. Løsladelsestidspunktet mangler i 6 tilfælde som, foruden de 5 der er nævnt ovenfor under pkt. 2.5., omfatter en anbringelse den 14. oktober 2001 hvor der ingen tilsynsnotater er. Jeg har ikke modtaget udskrifter fra POLSAS, men jeg går ud fra at løsladelsestidspunktet i alle tilfælde (tillige) er angivet heri.

2.7. Vejledning om klageadgang mv.

Efter § 21, stk. 1, i kundgørelsen skal den tilbageholdte efter udtagelse af detentionen vejledes om adgangen til at klage til Justitsministeriet over detentionsanbringelsen, om muligheden for at få en skriftlig begrundelse for anbringelsen og om muligheden for alkoholbehandling og -afvænnning. Vejledning skal ske ved udlevering af Rigspolitechefens pjece ”Hvor går du hen, når du går ud?” (som er udsendt i en ny revideret udgave i forbindelse med ikrafttrædelsen af de nye kundgørelse) eller en lokalt udarbejdet pjece/blanket der indeholder de nævnte oplysninger.

Særlige forhold kan dog gøre at vejledning i et konkret tilfælde helt eller delvist kan undlades. Jeg sigter her til tilfælde hvor den pågældende ved tidligere lejligheder har modtaget vejledning, og til tilfælde hvor den detentionsanbragte udviser direkte modvilje mod at blive vejledt – eventuelt ved ikke at ville tage imod en pjece om alkoholbehandling og -afvænnning.

Efter kundgørelsens § 21, stk. 2, skal det i detentionsrapporten anføres at pågældende er vejledt i overensstemmelse med stk. 1 ved udlevering af pjece/blanket. Detentionsrapporten indeholder i overensstemmelse hermed en rubrik til angivelse af hvem der har udleveret pjece/blanket til den tilbageholdte. Denne rubrik er i intet tilfælde udfyldt, og det er derfor ikke muligt at efterprøve om der er sket vejledning efter § 21, stk. 1.

Som omtalt i pkt. 1 lå der et oplag af Rigspolitechefens vejledning om alkoholafvænning og -behandling ("Hvor går du hen, når du går ud?") på en hylde under visitationsskranken, og det blev oplyst at denne vejledning tilbydes alle de detentionsanbragte når de forlader politistationen, men at ikke alle ønsker at tage imod den. Jeg går derfor ud fra at den også er tilbudt i de konkrete sager som er omfattet af min undersøgelse. (Jeg bemærkede ikke om det var den nye vejledning, men det går jeg ud fra).

Det er imidlertid beklageligt at der i intet tilfælde er notat om at der er sket vejledning i overensstemmelse med kundgørelsens § 21, stk. 1, jf. kundgørelsens § 21, stk. 2. Jeg går ud fra at politimesteren vil indskærpe notatpligten.

3. Opfølgning

Jeg beder om at politimesterens udtalelser mv. tilbagesendes gennem Justitsministeriet således at ministeriet kan komme med bemærkninger hertil.

4. Underretning

Denne rapport sendes til Politimesteren i Slagelse, Justitsministeriet, Rigspolitechefen og Folketingets Retsudvalg.

Inspektionschef
Lennart Frandsen

